

Dosarul nr. 3ra-1123/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: I. Chirtoaca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros)

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Silistraru Mihail reprezentat de avocatul Pascal Veronica,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Silistraru Mihail împotriva Guvernului Republicii Moldova și Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, intervenient accesoriu Nedelciuc Daniela cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Silistraru Mihail, a fost casată parțial hotărârea din 24 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și în partea casată a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă:

La 06 iulie 2016 Silistraru Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova și Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a început activitatea în cadrul Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în septembrie 2011, deținând funcția de șef-adjunct al Oficiului pe perioada suspendării activității din funcție a lui Melenciuc Anatolie.

A menționat că, în data de 08 aprilie 2016 a fost eliberat din funcția deținută, ca temei servind Hotărârea Guvernului nr. 408 din 06 aprilie 2016, iar despre concediere a aflat din Monitorul Oficial nr. 90-99 din 08 aprilie 2016.

Reclamantul a explicat că, prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009 a fost aprobat Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Oficiilor Teritoriale ale Cancelariei de Stat, ca subdiviziuni desconcentrate în teritoriu, astfel că

acestea nu au statut de persoană juridică, conducerea fiind asigurată de către șeful Oficiului, desemnat și eliberat din funcție prin Hotărâre de Guvern.

A relatat că, potrivit pct. 6 al Regulamentului menționat, angajații Oficiului sunt încadrați în muncă și eliberați prin ordinul secretarului general al Guvernului.

La fel, a precizat că prin anexa nr. 2 a Hotărârii Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, a fost aprobată structura și statele de personal ale oficiilor teritoriale, fiind inclusă și funcția de șef-adjunct al oficiului, iar potrivit anexei la Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat, este funcție de demnitate publică.

Reclamantul a declarat că, în perioada suspendării din funcție a lui Melenciuc Anatolie, a deținut interimatul, iar în temeiul art. 18 al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, cu persoana care urmează să suplinească funcția demnitarului, se încheie un contract de muncă, sau după caz raporturi de serviciu pe o durată determinată care încetează odată cu revenirea demnitarului.

În sensul dat, a invocat că în conformitate cu art. 22 al Legii menționate, mandatul încetează la expirarea termenului, iar în cazul demnitarului numit, încetarea înaintate de termen a mandatului are loc prin revocarea sau eliberarea în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

A susținut că procedura de concediere a fost ilegală, întrucât prin Hotărârea Guvernului nr. 333 din 23 martie 2016, a fost modificat modul de angajare al angajaților Oficiilor, cu excepția șefilor-adjuncți, această hotărâre intrând în vigoare la 25 martie 2016.

De asemenea, a relatat că la adoptarea hotărârii, Guvernul și-a depășit atribuțiile stabilite de Legea cu privire la Guvern nr. 76 din 31 mai 1990, fiind admisă retroactivitatea actului normativ, prin modificarea unilaterală a unui contract de muncă pe o perioadă determinată.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 89, 90, 329-330 Codul muncii, art. 26 alin. (3) al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, art. 5 și 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 1422 și 1423 Cod civil.

A solicitat în urma concretizării cerințelor, anularea Hotărârii Guvernului nr. 408 din 06 aprilie 2016 privind eliberarea din funcție; restabilirea în funcția de șef-adjunct al Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat; încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, începând cu data de 08 aprilie 2016, în mărime de 131 220 lei; încasarea prejudiciului moral în mărime de două salarii medii lunare, în sumă de 14 580 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 8 000 lei.

Prin încheierea protocolară din 22 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Nedelciuc Daniela.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 02 noiembrie 2017, Silistraru Mihail a declarat apel împotriva hotărârii din 24 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Silistraru Mihail, a fost casată hotărârea din 24 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretenției cu privire la

anularea actului administrativ ca fiind neîntemeiată și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre prin care, cererea de chemare în judecată a lui Silistraru Mihail cu privire la anularea actului administrativ, a fost respinsă ca tardivă. În rest, hotărârea a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 1, 2, 17 alin. (1) și (4) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 271 Cod civil.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că termenul de 30 de zile de adresare în instanța de contencios administrativ, a început să curgă de la data comunicării actului administrativ - 08 aprilie 2016, când a fost publicată în Monitorul Oficial, Hotărârea Guvernului nr. 408 din 06 aprilie 2016, iar apelantul a menționat faptul că a luat cunoștință cu actul administrativ contestat din Monitorul Oficial nr. 90-99, publicat la 08 aprilie 2016.

Totodată, instanța de apel a reținut că, Silistraru Mihail nu a solicitat repunerea în termenul pentru anularea actului administrativ, iar în litigiul dedus judecății, Guvernul Republicii Moldova a invocat omiterea termenului de către reclamant.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele stabilite, instanța de apel a conchis că prima instanță eronat a respins acțiunea în partea contestării actului administrativ ca neîntemeiată.

La 25 iunie 2018, Silistraru Mihail reprezentat de avocatul Pascal Veronica a declarat recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A susținut că instanța de apel a considerat acțiunea tardivă contrar prevederilor legale și probelor din dosar.

A declarat că despre concediere a aflat din Monitorul Oficial nr. 90-99 din 08 aprilie 2016, dar actul respectiv nu i-a fost comunicat.

Mai mult, a explicat că în data de 08 aprilie 2016 a fost prezent la ședința de lucru a Guvernului, însă nu i-a fost comunicat despre concediere.

Astfel, a menționat că la 06 mai 2016 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a recepționat cererea prealabilă privind anularea hotărârii contestate, dar această cerere a rămas fără răspuns și respectiv, la 06 iulie 2016 a depus în termenul de 30 de zile acțiunea în judecată.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 martie 2018.

Recurentul Silistraru Mihail a recepționat decizia integrală la 29 mai 2018 conform înscrierii efectuate pe cererea de eliberare a deciziei (f.d. 223 vol. II), iar alte date privind recepționarea deciziei instanței de apel, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 25 iunie 2018, este în termen.

Prin referința din 10 august 2018, Guvernul Republicii Moldova a solicitat de a declara recursul ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Silistraru Mihail reprezentat de avocatul Pascal Veronica, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Silistraru Mihail reprezentat de avocatul Pascal Veronica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Silistraru Mihail reprezentat de avocatul Pascal Veronica.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Silistraru Mihail reprezentat de avocatul Pascal Veronica, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva